

Alle Bokma's zijn even sterk

★★★★☆

Gebeurtenis: theatervoorstelling 'Welkom in het Bos'. **Gezelschap:** De Mexicaanse Hond/Orkater. **Tekst en regie:** Alex van Warmerdam. **Spel:** Pierre Bokma, Hadewich Minis, Tiny Bertels. **Gezien:** 15/2 in Stadschouwburg, Groningen. **Nog te zien:** 12/3 in Leeuwarden, 29/3 in Drachten.

GRONINGEN Wie op het idee kwam om 'Welkom in het bos' nog eens uit de kast te trekken, geen idee, maar mooi dat het ervan kwam. Liz Snoyink en Annette Malherbe uit de oerversie van Alex van Warmerdams stuk uit 2002 hebben plaatsgemaakt voor Hadewych Minis (Dora) en Tiny Bertels (Fannie).

Zij struinen als dolende vrouwen een bos door, om daar telkens opnieuw te stuiten op Pierre Bokma, de enige die in 2002 ook al meedeed. Aangejaagd door vliegensvlugge omkleedpartijen kruipt Bokma in de huid van diverse personages. Her decor is even sober als effectief. Zoals ook de tekst van Van Warmerdam, en zoals zelfs alle

teksten van Van Warmerdam, is het ontdaan van alles wat er niet toe doet. De dialogen, zowel die tussen de vrouwen als die met alle Bokma's, zijn bizar, staccato en bijterig. Bam-bam-bam. Elk heen en weertje is een discussie, boven alles hilarisch en met vaak een krankzinnige wending. Niet om het spel van Minis en Bertels te bagatelliseren, dat is sterk, maar wat de vrouwen doen is toch vooral voorzetten geven die door Bokma op onnavolgbare wijze worden verzilverd. Wordt die man nu nog steeds beter? Er is geen genre dat de acteur niet beheerst. Zo kan hij hier, in deze soms zelfs kluchtige sfeer, zijn formidabele komische talent weer voluit etaleren. Het stuk is prettig kort (vijf kwartier), zeker prettig omdat het bij Van Warmerdam zelden draait om een afgerond verhaal. Het eindigt in het niets en dus denk je, als Dora een tijdje voort ligt te mekkeren onder een omgevallen boom, 't is mooi geweest, zet er maar een punt achter. Wat prompt gebeurt.

ERIC NEDERKOORN